

NISSAN: LIVING THE MONTH A SPRING OF FAITH

The First Month: The First Mitzvah

Rabbi Yosef Y. Ettlinger

בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל (ראש השנה י"א):

Hashem Yisborach blessed me with the special zechus of growing up in the home of one of the greatest tzaddikim of our times, Rav Shimon Schwab zt"l.

86 years ago, on Shabbos HaChodesh, Parshas Vayakhel-Pekudei, Sat, 28/29 March 1930 = **29th of Adar, 5690** כ"ט בַּאֲדָר תר"צ, 22 year old Shimon Schwab a talmid of the Mirrer Yeshiva visited with the venerable Chofetz Chaim en route from Mir to his home town Frankfurt Germany. The visit made an indelible impression on him, and he would refer to the encounter often throughout his life.

"On Friday night –it was Rosh Chodesh Nissan- the Chofetz Chaim said, "the Chachomim, taught that the Geula, was in the month of Nissan and the future Geula will also be in Nissan. It is now Nissan, and the Geula may well be this very month."

He was sitting in his own room with his cap over his eyes. There were 60 - 70 people in the room, yet he talked in a loud voice as though he were addressing an auditorium of several thousand people. In fact, I had the feeling that he was speaking to the entire world.

He said, "How do you deal with the possibility of Moshiach coming: maybe he is coming this very month maybe he is not coming? Al pi din, objectively speaking , it's doubt of equal possibilities..." Are we ready?"

So what is our Avoda during Chodesh Nissan?

זוהר תרומה (ח"ב קסא, א) דכד ברא קוב"ה עלמא אסתכל בה באורייתא וברא עלמא

So if we are to know how to live Nissan we must look into the Torah, from *hora'ah* and attempt to draw the appropriate inspiration.

After 210 years of torment, pain, suffering, and trauma, followed by nine debilitating Makkos which wreaked havoc on all of Egypt, Hashem Yisborach speaks to Moshe Rabbeinu and instructs him to command the Jewish people that the purpose for the impending emancipation; a life of Torah and Mitzvah observance בְּהוֹצִיאָךְ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת ה' is to begin immediately, more than two months *before* they will stand united at the foot of Har Sinai and accept the Torah.

This ordinance is so significant and central to the essence of Klal Yisrael, that the very first Rashi in Chumash teaches us that it would have been fitting to begin the Torah with this first Mitzvah the Jews received in Mitzraim,

אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחדש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל

but Hashem had many reasons for beginning with Bereishis.

However, on *face value*, this *mitzvah* may not appear to us to be so central to our present existence. But this cannot be.

What indeed is this *mitzvah*?

ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רִאשׁוֹן חֹדְשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה :

In times of yore, the Sanhedrin accepted testimony from two witnesses who observed the new moon and “accordingly” called for Rosh Chodesh. Some months ended up being 29 days, some were 30 and the Yomim Tovim followed accordingly.

This practice continued for 1671 years from 2448 until 4119. Hillel Hanassi instituted the fixed calendar – 1657 years ago - or 289 years after the Churban Bayis Sheni in year 359, because of the oppressive rise of the Church’s power which threatened the Jewish existence in Eretz Yisrael¹.

Indeed this notion is fascinating. While Shabbos comes automatically; Yom Tov and all if its spiritual power, its *mitzvos* and *aveiros* are initiated On High through the calling of the *human* Beis Din in Yerushalayim. Hashem is *mekadesh* Shabbos V’yisrael. Yisrael is *mekadesh* Yom Tov. Hence we conclude the bracha in Yom Tov *shmone esrei* and Kiddush- *mekadesh Yisrael Vehazemanim*.

But that explains the timeless significance of Chodesh. What about the fact that *Nissan* is to be the Rishon HaChodashim? What difference does that make to us, especially in lieu of the fact that we count our years from Tishrei, the seventh month?

It is true that Chasam Sofer was *makpid* to try not to refer to January as 01 so as not to transgress the concept of Hachodesh Hazaeh Lachem Rishon Hu, that we should count 1, 2, 3 from Yetzias Mitzraim, just as we say Yom Rishon and Yom Sheni to remember Shabbos –

In terms of the first civic month, there’s no astronomical reason to celebrate New Year’s Day on January 1. Instead, the modern New Year’s celebration stems from the ancient, two-faced, Roman getchge J-a-n-u-s – for whom the month of January is also named – as well as the circumcision day of yushke – certainly a repulsive exercise for *Bnei Keil Chai* - but we do not find this as an iron-clad Halacha in Shulchan Aruch.

¹ אבל מצוה זו לא יעשה אותה לעולם אלא בית דין הגדול לבד ובארץ ישראל לבד (רמב"ם מנין המצוות קנ"ג עיין שם באורך).

N I S S A N : A S P R I N G O F F A I T H

Even Ramban who makes reference to such a concept to counting our months from Yetzias Mitzraim, seems to suggest that from the time we entered Bavel, we began using the names of Nissan, Iyyar etc which are Kasdei names in order to recognize that Hashem took us out of the Galus Bavel and will ultimately redeem us like He did from Mitzraim.

Accordingly, it seems so far that for *us*, this opening *mitzvah* of הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רִאשׁ חֹדְשִׁים is of little significance. But this cannot be.

One of the thirteen principles of faith is:

אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו

The Torah is timeless and has a timeless directive and message for every generation.

Hence, every thinking Jew must ask him/herself:

“What practical lesson in our Avodas Hashem can we draw from this injunction that we view Nissan as the first of our months?”

In fact, at first glance, the injunction might seem a little odd.

Bnei Eisav, Edom, the Roman Empire; Europe, Russia, US, the Western World follow the solar calendar.

Quite fascinatingly, the solar year is 365 days; 7X49 plus 22 (12+10).

The message: the existence of the entire universe, is so that the twelve *shevatim* should fulfill the *asseret hadibros*

בגין כך מנין ימות החמה שס"ה, מאי טעמא שבועין מנהון, לקביל האי דרגא דצדיק, דאיקר טוב, ואיהי שביעי, ויניק מניה האי שמשא דלתתא, שבע שבועין שבע זמנין, לקביל שבע שבועין שבע זמנין, דאיהו וניק מאימא עילאה, דאיקר יובל. ולקביל שני יובל דלתתא.

אשתארו משס"ה כ"ב יומין, לקביל כ"ב אתון דאורייתא, דעלמא תתאה אתקנים עליהו, דהא צדיק דלעילא תורה שבכתב איתקרי. וכד אשתלימו אינון שס"ה יומין, תיביב תננינות לקביל מהאי דרגא דטוב, דהאי דרגא, וכל אינון שבע דרגין עילאין, תיביב תננינות לקביל מן אימא עלאה. (זהר חדש)

Bnei Yishmael, however, follow the lunar calendar roughly 354 days (12X29.5) 11 days shorter than the solar year. Their months are completely independent from the solar seasons, so Ramadan, the ninth Islamic month can fall out in any season.

בגין כך, שנת הלבנה שני"ה יומין. מאי טעמא שבועין מנהון, לקביל האי דרגא שביעאה, ימא עילאה דנהרא מצדיק, במ"ט שבועין נהורין עלאין, אשתארו תריסר יומין לחושבן שנה. לקביל תריסר שבטין דסחרני האי

N I S S A N : A S P R I N G O F F A I T H

יָמָא, לְמִטְר מִטְרַת מִשְׁכָּנָא, בְּתַרְסֵר תַּרְעִין עֲלָיִן, דְּאִית בִּירוּשָׁלַם עֲלָאָה. וְאוֹרְחָא דְּאִינוּן תַּרְעִין, וְנִקְיִן אִינוּן שְׁבִטִין, מְאִימָא תַתְּאָה, כָּל חַד לְסִטְרִיהּ, כְּדִחוּזִי לִיהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב, יחזקאל מח (שְׁעַר יְהוּדָה אֲחָד.

7X49 + 12.

Page 5 | The Jewish calendar however, bridges the lunar and solar calendar. Our months are governed by the moon, and indeed we are compared to the waxing and waning moon², but we must synchronize our months with the solar seasons; Pesach is to be celebrated in the *Chodesh Ha'aviv*, the spring month –

שמות כ"ג: טו אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בּו יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא יֵרְאוּ פָנֶי רִיָּקָם:

thus requiring leap years every few years.

- Parenthetically, the concept of Jewish bridging reflects itself in the way we write as well.

The Western World writes from left to right.

Yishmael writes from right to left.

Yet, we Jews write our letters from left to right and our words from right to left.

Our role in world history is to synthesize the unbridled *chessed* (R, E) of Yishmael and unbridled (L, W) *gevurah* of Eisav into a balanced Tiferes of Yaakov; to bring the world back to a state where the human being reflects a degree of perfection of the *Borei Olam*, becoming a *Merkava Lashechina*.

²פֶּתַח רַבִּי אֱלֶעָזָר פּוֹמִיָּה וְאַמֶּר, דְּבָרִים לֵג (אֲשֶׁרִּיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ עִם נוֹשֶׁע בַּה' מִגֵּן עֶזְרָךְ וְאֲשֶׁר חֶרֶב גָּאֻלְתְּךָ. וְכִי גָאֻלְתָּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֶרֶב הוּא. לֹא. דְּהָא הַחֶרֶב לַעֲשׂוֹ אֶתִּיְהִיבִת, דְּכָתִיב) בְּרַאשִׁית כֵּז (וְעַל חֶרֶבְךָ תַּחֲיֶה. אָבֵל יִשְׂרָאֵל, לֹא.

אֵלָא הֵכִי שְׁמַעְנָא מֵאַבָּא, דְּאֵלִין אִינוּן תָּא חֲזִי, דְּכֵד שְׁמַעִין מִלֵּה, וְלֹא אֶתִּיְשֵׁב בְּלִבְהוֹן, דְּאִינוּן מִגִּיחִין דָּא עִם דָּא, כְּאִינוּן דְּמִגִּיחִי קִרְבָּא בְּחֶרֶבָא, וְכַעֲיִין לְקֻטְלָא דָּא לְדָא.

וּמִלֵּה דָּא דְּאִמֶּר חֲבֵרְנָא, כֶּךָ הוּא, וְכֵן גְּזֵרְנָא בְּרִזָּא דְּמִתְנִיתָא דִּילֵן, דְּכֵד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשִׁמְשָׁא וְלִסְיָהֲרָא, גִּזֵּר עַל שְׁמִשָּׁא, דְּאֶתְחַזֵּר לְמַהוּ שׁוֹלֵטָנָא דְּעֵשׂוֹ. וְגִזֵּר עַל סִיָּהֲרָא, לְמַהוּ בְּעֵלְמָא דִּין, שׁוֹלֵטָנָא דְּיַעֲקֹב. וּמִנִּי עֲלִיהוֹן רַבְרָבִין תַּקִּיפִין, עַד דִּיִּיתוּן תַּרְיִן אוּמִיָּא אֵלִין.

וְהוּא רַבְרָבְנָא, דְּאֶתְמַנֵּי עַל סִיָּהֲרָא, בְּגִין אוּמָה דְּיַעֲקֹב, בְּעָא מִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּיִּתִּיב שׁוֹלֵטָנָא לְסִיָּהֲרָא בְּעֵלְמָא דִּין, כְּלוּמֶר לְאוּמָה דְּיַעֲקֹב. אִמֶּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי מַה בְּעֵיָא אוּמָה דְּיַעֲקֹב, אֵלָא לְעֵלְמָא דְּאֶתִי, וְלִשְׁלֵטָאָה לְהוּ עַל כָּל עֲבוּדֵת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. אָבֵל בְּעֵלְמָא דִּין, לְכִי וּמַעֲטִי אֶת עֲצֻמָּה, וְאֶשְׁתַּעֲבִידִי בְּגִלוּתָא, לְמַזְכִּי לְעֵלְמָא דְּאֶתִי.

כֵּד אֶתִי אוּמָה דְּיַעֲקֹב, אֶתְרַעְמוּ קַמִּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל דְּאֶתְנַטֵּל מִנְהוֹן שׁוֹלֵטָנָא, וְאֶתִיְהִיבִת לַעֲשׂוֹ. אִמֶּר לְהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי מַה אֶתוֹן בְּעָאן שׁוֹלֵטָנָא דְּעֵלְמָא דִּין, דְּהָא אֲנָא עֲרַבָּא לְשִׁלְטָאָה לְכוּ לְעֵלְמָא דְּאֶתִי, עַל כָּל הָאוּמוֹת. וּבְגִין כֶּךָ הִקְרִיבוּ עָלֵי כְפָרָה, כְּלוּמֶר עַל אוֹתָהּ הַבְּטָחָה שְׂאֵנִי עֲרַב בּו, הִקְרִיבוּ כְפָרָה, וְאֶתְעַסְקוּ בְּאוֹרִיָּיתָא, וְעָלִי לְתַת לְכֵם שְׂכָר טוֹב, וְעָלִי לְהַשְׁלִיט אֶתְכֶם עַל כָּל הָאוּמוֹת, שְׁעַל כֶּךָ מִיעֲטִי אֶת הַיָּרֵחַ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

Where

וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְ-ק-ו-ק נִקְרָא עָלֶיךָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ (דברים כח י)

And in truth, we *will* ultimately accomplish this hallowed and exciting mandate, when

לֹא יָרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הָר קִדְשֵׁי כִּי מְלֶאכֶה הָאָרֶץ יֵדְעָה אֶת יְ-ק-ו-ק כַּמִּים לִים מְכַסִּים. (ישע'י י"א: ט')

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִים חַיִּים מִירוּשָׁלַם חֲצִים אֶל הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִים אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן בְּקִיץ וּבְחֹרֶף יִהְיֶה. וְהָיָה יְ-ק-ו-ק לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְ-ק-ו-ק אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד³ (זכריה י"ד: ט, ט)

כִּי תִמְלֹא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת כְּבוֹד יְ-ק-ו-ק כַּמִּים יִכְסּוּ עַל יָם: (חבקוק ב: י"ד)

וְהִבִּיאוּתִים אֶל הָר קִדְשֵׁי וְשִׁמְחֻתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֵתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים (ישע'י נ"ו: ז')

And while we do not foolishly attempt to calculate *when* Moshiach will come,

אמר הקב"ה שוטים הם שמחשבים קצי משיחא, דבר שלא גליתי לעולם שנאמר יום נקם בלבי (כי יום נקם בלבי ושנת גאולי בָּאָה [ישע'י ס"ג: ד]), לבא לפומא לא גליא ואינון משתדלי למחשב קצי (זהר חדש)

And on the contrary, when Chabakuk painfully complained to Hashem that crime seems to pay and the end is nowhere in sight,

טָהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע וְהִבִּיט אֶל עֵמֶל לֹא תוֹכֵל לָמָּה תִּבְטֵט בּוֹגְדִים תִּתְּחַרֵּשׁ בְּבֹלַע רָשָׁע צָדִיק מִמֶּנּוּ: (חבקוק א: י"ג)

And when Chabakuk demanded an answer

עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמְדָה וְאֶתִּיבָּה עַל מְצוֹר וְאַצְפָּה לְרִאוֹת מָה יִדְבֹּר בִּי וּמָה אֲשִׁיב עַל תּוֹכְחָתִי: (חבקוק ב: א)

Hashem responded

ב וַיַּעֲנֵנִי יְקֹוֹק וַיֹּאמֶר כָּתוּב חֲזוֹן וּבָאָר עַל הַלְּחוֹת לְמַעַן יָרוּץ קוֹרָא בּוֹ: ג כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וְיִפַּח לֶקֶץ וְלֹא יִכָּזֵב אִם יִתְמַהֲמָה חֲכָה לוֹ כִּי בָא יָבֵא לֹא יֵאָחֵר:

The script will take painful time to pan out, but the glorious end is destined.

³ יִהְיֶה ה' אֶחָד. שכל האומות שאין להם תורה האמתית יעזבו הבליהם ויודו לו שהוא אחד ואין עמו אל נכר: וּשְׁמוֹ אֶחָד. שיהא שמו נזכר בפי כולם: (רש"י)

N I S S A N : A S P R I N G O F F A I T H

And thus, in a letter to HaRav Shimon Schwab, zt"l, HaRav Elchonon Wasserman zt"l Hy"d cautions that although the footsteps may be heard louder and louder, we will not know when the Moshiach arrives until he actually does so. **What we can do is to be *Mechake Lo*--not only believe that he will come--but also await him and do Teshuva to be able to greet him.**

Nonetheless, we open our eyes to earth shattering world events where Islamic terror grips the Western World with fright and fear, we observe the momentous movement in this exciting direction.

You see, in the pageantry of Egypt when man offered offerings to placate the warring *getchges* to try to attain his or his wishes, there is no notion of a perfect world for the living.

Only in monotheism, the belief that One Perfect G-d created the universe must deal with the phenomenon that the world as we know it today is far from perfect. A perfected State of existence is inevitable. Thus the three monotheistic religions; Judaism, Yushkeism, and Islam all believe in their own version of Moshiach.

Our Neviim speak of Moshiach Ben Dovid. Yushkeism claim the second coming and Islam believes in the mahdi

In Islamic eschatology, the **Mahdi** *mahdī* "guided one") is the prophesied redeemer of Islam who will rule for five, seven, nine, or nineteen years (according to differing interpretations) before the Day of Judgment (yawm al-qiyamah / literally, *the Day of Resurrection*) and will rid the world of evil. Shiah (Suadi Arabia) and Sunni (Iran) Muslims argue as to whether their mahdi was born and is hiding or has not been born yet and they are killing each other over this dispute. They are killing each other in bloodbaths over who was the legitimate interpreter of mohamad's teachings and who will be the only sect of Islam that will be deemed pure at the end of time, while the other 72 sects will ostensibly become gehinom fire according to the "prophet".

The entire world is shaking, waging war over the Har Habayis.

The Yushkis are trying to missionize the Jews to Yushkeism. While the Presbyterians are trying to boycott Israel, The evalingicals are supporting Nefesh B'Nefesh, Magen David Adom, and tens of other shocking organizations – because they believe that before Yushke comes again, the Jews have to be back on their homeland. Islam wants to rid the world of infidels before the end of time. Yushkis are also a little confused about what will be in their version...

What is going on?

Why is Islamic terror lifting its ugly head in ways we never experienced before?

Why is the Vatican one of the biggest financial powers on earth?

Let us look at what the Rambam tells us.

הרמב"ם (הלכות מלכים פי"א ה"ד): "וכל הדברים האלו של ישוע הנצרי ושל זה הישמעאלי (מוחמד) שעמד אחריו אינן אלא לישר דרך למלך המשיח ולתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד. שנאמר: "כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד".

Page |

8 כיצד? כבר נתמלא העולם כולו מדברי המשיח ומדברי התורה ומדברי המצוות ופשטו דברים אלו באיים רחוקים ובעמים רבים ערלי לב והם נושאים ונותנים בדברים אלו ובמצוות התורה אלו אומרים מצוות אלו אמת היו וכבר בטלו בזמן הזה ולא היו נוהגות לדורות ואלו אומרים דברים נסתרות יש בהם ואינן כפשוטן וכבר בא משיח וגלה נסתריהם.

וכשיעמוד המלך המשיח באמת ויצליח וירום וינשא מיד הם כולן חוזרין ויודעים ששקר נחלו אבותיהם ושנביאיהם ואבותיהם הטעום."

We do not comprehend the workings of Hashem,

אִם עֵשֶׂק רָשׁ וְגִזְלַת מִשְׁפָּט וְצֶדֶק תִּרְאֶה בְּמִדְיָנָה אֶל תִּתְּמָה עַל הַחֶפֶץ כִּי גִבָּה מֵעַל גִּבָּה שְׁמֵר וּגְבָהִים עֲלֵיהֶם. (קהלת ה:ז)

but this is all part of Hashem's plan to get the entire world to appreciate the Mashiach Hashem

Let us now return to the lunar months.

ויקרא כ"ד: וְלִקְחֹת סֵלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה חֳלוֹת שְׁנֵי עָשָׂרִים יְהִי הַחֹלָה הָאֶחָת:

בלחם הפנים כ"ד עשרונים והם י"ב חלות כנגד י"ב מזלות שחוזרין חלילה בכ"ד שעות שביום והם שש מערכות כנגד ששת ימי בראשית שבהן נברא העולם שהכל מתקיים בזכות ישראל: (בעל הטורים)

There are 12 months to a year. 12 hours in the day 12 hours at night.

בראשית א: ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים-יָמִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד.

Just as Shabbos and Yom Tov begin at night,

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם:

yet our Halachic hours are figured from sunrise to sunset divided by twelve, so too our years begin in Tishrei when the moon begins to rule and our months begin at Nissan when the sun begins to rule.

What an enigma!

N I S S A N : A S P R I N G O F F A I T H

But we must ask ourselves, what is the message for us that Nissan is the *rosh chadashim*. Should it not be the *rosh chadashim* for *eisav* who *presently* represents the sun and lives by the solar calendar?

In fact, every 28 years when the sun and earth are aligned in the very position they were aligned at b'rias ha'olam which configures in Nissan, we recite birchas hachama? Wouldn't it be more appropriate for Nissan to be Rosh *lechodshei hashana* for *eisav*?

We insinuated before that *eisav's* months in fact are arbitrary, they just divide 365/12. Months refers to the moon. We have months which must be aligned with the seasons.

Let us begin.

{כא} {שביעי} וְעַתָּה אֵל תִּירָאוּ אֹנֹכִי אֲכַלְלֶה אֶתְכֶם וְאֶת טַפְכֶם וְיָנַחַם אוֹתָם וַיִּדְבֹּר עַל לִבָּם : דְּבַר אַחֵר, עֶשְׂרֵה נְרוֹת לֹא יִכְלוּ לִכְבוֹת נֵר אֶחָד (רש"י)

כי י"ב שבטים כנגד י"ב כוכבים המאירים את כל העולם, ולכן א"ל עשרה נרות, רוצה לפרש אף שהיו חושבים להרוג אותו היה ניצל מידם, וכל זה מפני שהיה כל אחד מן השבטים דומה למזל ברקיע אשר אי אפשר ליאבד, כל שכן שהוא יחיד שלא יוכל לאבדם וכו', אבל אין לומר דאין אחד יכול להרוג עשרה, דזה אין ראיה דיוסף היה מלך והיה יכול לצוות על אלף אנשים להרוג אותם : (שפתי חכמים)

After Yaakov passes on, the brothers are frightened that Yosef will kill them in revenge. Yosef pacifies them and tells them that while he is king and can theoretically take revenge, the *shivtei kah* cannot be killed. (Hashem will have to take revenge at a later time in history by taking the lives of the *assara harugei malchus* as we say in the Yom Kippur *piyut* of *Eileh Ezkara*

נָם אֵינָה אַבּוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַחֲיָהֶם מְכָרוּהוּ
לְאַרְחַת יִשְׁמַעְאֵלִים סָחְרוּהוּ
וּבָעַד נִגְלִים נִתְנוּהוּ
וְאַתֶּם קִבְּלוּ דִין שְׁמִים עֲלֵיכֶם
כִּי מִימֵיהֶם לֹא נִמְצָא כָכֶם
וְאַם הָיוּ בְּחַיִּים הָיִיתִי דָנָם לִפְנֵיכֶם
וְאַתֶּם תִּשְׁאוּ עוֹן אַבּוֹתֵיכֶם

12 *mazalos knegged* 12 *shevatim* 12 months. The *shevatim*, *mazalos*, and lunar months are hardwired into the basic building blocks of the universe.

N I S S A N : A S P R I N G O F F A I T H

It follows, that each month one is more able to tap into characteristics of a certain *shevet*.

If so, let us look at Nissan and attempt analyze some information that the Torah shares with us regarding the *Shivtei Kah* and try to see if we could match up Nissan with a particular *shevet* and from there we can hopefully draw a practical and meaningful avoda for us to try to achieve during this special month.

Hashem Yisborach blankets the earth with a rolling fleece-like carpet of snow. The tree buds lie dormant all winter huddling and protecting themselves from the cold and darkness. *הַמָּכִין לָאָרֶץ מָטָר*. The rain falls drip drop.

And beneath the dark damp surface something grand is happening. Amazingly, scientists *still* don't fully understand what all happens inside of a seed as it comes to life. But as the dormant seed soaks up water, its food stored inside begins to be converted into energy in the form of enzymes. These enzymes start the process of sending out roots and sprouting the first parts of the plant. Exactly how all this works is still a bit of a mystery.

Sure, while the seed and buds officially lie dormant, an amazing metamorphosis is beginning to take place, but all of the change is within its confined dark world. The frames of reference for growth and development reflect the limited perception of subterranean organisms. Who could dream of an environment where light shines, empowers, invigorates and guides, not to mention a world order when

ישעיהו ל:כ"ו: "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְבָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֹמֶה, וְאֹרֶךְ הַחֹמֶה יִהְיֶה שְׁבַע עֲשָׂרִים כָּאֹרֶךְ שְׁבַע עֲשָׂרִים הַיָּמִים, בְּיוֹם חֲבֹשׁ ה' אֶת שָׁכָר עָמוֹ, וּמִחֵץ מִכְתּוֹ יִרְפָּא" and וְיִרְחַח לָכֶם יְרֵאִי שָׁמַי שְׁמִשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכֹנֶסֶתָהּ (מלאכי ג:כ)?

And then suddenly, *וְהוּא כֹחֲתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרֶחַ*, the sun marches forward shining bright and strong. *ממזרח שמש עד מבואו* The solar energy, the sun's radiant light and heat gently pierces through the hardened wood and seemingly impenetrable rugged ground.

The trees burst forth in colorful song. *שירו לדי כל הארץ* The earth leaps forth joyfully spreading out its sprawling green carpet. *הַמִּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר*.

Spring has arrived.

Plant life suddenly bursts forth from beneath the earth into a completely different strata. The enduring confining limitations of the subterranean life and gloomy existence trapped in the narrow hardened tree-branch dissipate almost momentarily. Defying the forces of gravity, new frames of reference for growth and development in an enlightened world usher the young buds into their new home.

Spring has arrived⁴.

או הנספה אלק-ים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה ובגד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם י-ק-ו-ק אלקיכם במצרים לעיניך. (דברים ד ל"ד)

And thus,

טו את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים

Between the end of Parshas Mikeitz and the Beginning of Parshas Vayigash, we find a most fascinating and empowering phenomenon. Let us open our hearts to the penetrating Divine words of these Pesukim and let the drama speak for itself.

Yehuda

ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: **יז** ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם:

פרשת ויגש

יח ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפה בעבדך פי כמוך כפרעה: **יט** אדני שאל את עבדך לאמר היש לכם אב או אח: **כ** ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: **כא** ונתאמר אל עבדיך הורדנו אלי ואשימה עיני עליו: **כב** ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומת: **כג** ונתאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: **כד** ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: **כה** ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: **כו** ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן איתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו איתנו: **כז** ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: **כח** ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתי עד הנה: **כט** ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיכתי ברעה שאלה: **ל** ועתה כבאי אל

⁴Additionally, Yitzchak was born in Nissan.

א (שמעו אלי רדפי צדק מבקשי י-ק-ו-ק הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: **ב** הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: (ישעי' נ"א)

הביטו אל אברהם אביכם, כמו שהוא היה יחיד ועמד נגד תועים רבים כן תהיו אתם, ונגד מקבת בור נקרתם אומר **הביטו אל שרה תחוללכם** כי שרה היתה ראויה להיות עקרה בטבעה וילדה בנים נגד הטבע, כן אתם הגם שמצד הטבע א"א שתשיבו העכו"ם אל האמונה, יהיה זה כנגד הטבע, **כי אחד קראתיו** בעוד שקראתיו לפרסם אמונתי היה אחד בעולם מאמין באלהי עולם, גם היה בטבעו להיות אחד אשר לא יתרבה, ומ"מ **ואברכהו וארבהו** אם בהשיב עמים רבים לאמונת האל, שעז"א ואברכהו. אם להוליד בנים שעז"א וארבהו: (מלבי"ם באור הענין)

Your entire existence defies the natural order! – Nissan! The natural order will not impede your development!

עבדך אבי והנער אינגו אפגו ונפשו קשורה בנפשו: **לא** {שני} והיה פראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך אבינו בגיון שאלה: **לב** {כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחסאתי לאבי כל הימים: **לג** {ועתה ישוב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: **לד** {כי איה אעלה אל אבי והנער אינגו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי:

א {ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: **ב** {וימתו את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: **ג** {ויאמר יוסף אל אחיו אנני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו:

All was lost, Yaakov Avinu is losing Binyamin and the world will come to an end. Yehuda and his brothers have readied themselves to submit to the impending *apocalyptic* event.

Suddenly, Yehuda girds himself with an other-worldly majestic sense of purpose, commitment, fortitude, power, and might. He instantly revitalizes the world as he takes charge. G-d responds by almost immediately rewarding his leap of faith and dispels the darkness of galus. Bnei Yaakov experience Geula.

Spring has come.

Tamar

כה תמר מתאפקא לאיתוקדא ובעת תלת משכונא ולא אשכח תנון תלת עינא לישמי מרומא וכן אמרת בבועו ברחמין מן קדמך יי עני יתי בהדא שעמא אנקיי ואנהר עיני ואשכח תלת סהדי ואנא מקיימא לה מן חרציי תלתא קדישניא דמקדשיו שמה ונחתין לאתונו נורא בבקעת דנרא ביה שעמא רמז קודשא בריה הוא למיכאל ואנהר עיניה ואשכח תנון ונסיבת יתהון וטלקת יתהון קמי ריגלי דינא ואמרת גברא דאליו משכונא דידה מיניה אנא מעברא ואף על גב דאנא יקדא לית אנא מפרסמא ליה ברם מרי עלמא יתן בלכביה דיפיר יתהום וישיויב יתי מן דינא רבא קדין וכיון דחמא יתהום יהודה אפר יתהום בכן אמר בלביה טב לי בהית בעלמא קדין דהוא עלם עביר ולא נכהית באנפי אבהתי צדיקא בעלמא דאתי טב לי יקיד בעלמא קדין באישא טפא ולא ניקד בעלמא דאתי באישא אכלא אשא דמיכלא קביל מיכלא הוא לפום דאמרי ליעקב אבא אפר דדון פרגודא דברך לפום פן צרכית למשמע בבי דינא למן אינון סיטומתא וחוטא וחוטריא האליו:

כו ואפר יהודה ואמר זכא היא תמר מיני אתעברת וברת קלא נפלת משמיא ואמרת דמן קדמי הוה פתגמא ואשתזבו תרויהום מן דינא ואמר בגין דלא יתבהת לשלה ברי אירע יתי דדון ולא אוסף תוב למידעה במשקבא:

Peretz

כז {ויהי כמישיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: **ל** {ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח:

Shevet Yehuda: Nachson

ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:

ויאמר יקוק אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו:

אמר לו רבי יהודה לא כך היה מעשה אלא זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים **קפץ נחשון בן עמינדב יורד לים תחילה** שנאמר סבבוני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל ועליו מפרש בקבלה הושיעני אלקים כי באו מים עד נפש טבעתי ביון מצולה ואין מעמד וגו' אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה וגו' באותה שעה היה משה מאריך בתפלה אמר לו הקב"ה ידידי טובעים בים ואתה מאריך בתפלה לפני אמר לפניו רבונו של עולם ומה בידי לעשות אמר לו דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ירך וגו' לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל שנאמר היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו מה טעם היתה יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו משום דהים ראה וינוס

Nissan and Yehuda! Burst forth! Don't let your old-self limit your leap of faith into a new unimaginable strata. Sure to keep it we will need sustained growth in Iyar and Sivan, but Nissan is when we redefine who we are. We can enter a space shuttle and blow ourselves over the constellations and slaughter it.

This notion is the cornerstone of Jewish living.

ראשון הוא לכם לחדשי השנה

So as we overcame our challenges and handicaps in Adar,

yet we were still living with the challenges of our handicaps

י ע"ב

פורים, דאיכא ניסא, לימא... רבא אמר: בשלמא התם 'הללו עבדי ה' ולא עבדי פרעה. הכא 'הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשורוש? אכתי עבדי אחשורוש אנן

...כאשר אנו למעלה מהמזל נקראים עבדי ה', וכן היה ביציאת מצרים, שהיה הכל נס מוחלט ומופלג, בלתי ישועה בשום חלק ממערכות המזלות, ולכך אומרים הללו עבדי ה'. משא"כ באחשורוש, שהיו נשאים תחת המזל, כי נס המן היה מפאת הטבע, ובעל הרחמים סבב סבובים שיהיה ישועה לישראל בטבע מאשת המלך, ומרדכי שהצילו לאחשורוש ממות של בגתן ותרש, ולכך לא נקראים עבדי ה' רק עבדי אחשורוש כנודע.

(יערות דבש, חלק ראשון - דרוש ב)

we can catapult ourselves to new unimaginable horizons in Nissan and march with our forefathers out of Egypt.

"מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו"

בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל (ראש השנה י"א:)

Let each and every one of us take a leap of faith this month; faith in ourselves and faith in Hashem, and jump for something beyond our present frame of reference and daven that we

N I S S A N : A S P R I N G O F F A I T H

be able to keep that newfound greatness through subsequent sustained growth and may we merit experiencing

. קרבה אל נפשי גאלה

So as the sunlight begins to pierce through the darkness and illuminate the night through the new moon's reflection this Friday Night, we will escort our souls out to the rolling green meadows.

come my Neshama, let us walk out to the fields away from the confusion in the street. I am ready to join you. Let us meet Shabbos..The great Shabbos Hagadol. For when we call to our Neshama and come in touch with her heartbeats we suddenly experience the . קרבה אל נפשי גאלה . We will then raise our eyes and behold the gazelle jumping, leaping across the rolling aromatic hills

.בְּרַח דּוֹדִי וְדָמָה לָךְ לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֲזִלִּים עַל הָרֵי בְּשָׂמִים

Run my Neshama, run away from the self-limiting predefinitions of yourself. Throw away your name calling. Dream big. Leap far.

Run fast away from your false impressions of yourself which stymie your growth and leap forward. Spring forward over the mountains amidst the wafting fragrance of Neshamos elevating themselves like the Ketores in the Mikdash; for nothing will pull you down.

I am a new person.

. קרבה אל נפשי גאלה

ובניסן עתידין ליגאל

ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה ד' גאל ישראל